



Liūdnoji dinosaurē Tilē

Kai Tilē buvo maža, ją rado batų dėžėje. Ar esate kada nors matę dinosaurą batų dėžėje? Nedaug kam yra tekę matyti.

Niekas nežinojo, kas yra Tilės

tėvai. Tačiau ant dėžės buvo
naudingas užrašas „Matildasaurus“.
Trumpiau – Tilė.

Tilę išsiuntė gyventi į našlaičių
prieglaudą, kurioje kabėjo baisios
užuolaidos. Tilei jos kėlė liūdesį ir
vertė jaustis vienišai.

Mokykla galėjo suteikti daugiau
džiaugsmo, bet taip nenutiko.
Vaikai iš jos šaipėsi. Tuo metu Tilė
jau buvo automobilio dydžio, turėjo
ilgą uodegą ir didžiules, į pelekus
panašias pėdas, per kurias tapo
siaubingai nerangi.



Vargšė Tilė negalėjo pereiti mokyklos koridoriumi ko nors nesulaužiusi. Ji traiškėdavo mokinių spinteles, skaldydavo grindis, daužydavo langus ir vis užmindavo ant kojų mokiniams, o šie šaukdavo „Oi!“ ir „Nulipk man nuo kojos, dičke tu, dino-dunduke!“

Įsivaizduokite savo tėvų automobilį, riedantį jūsų mokyklos pagrindiniu koridoriumi, ir jūs suprasite, kaip tai atrodė. Aplinkui girdėjosi daugybė garsų, tokių kaip **TRIOKŠT! PYKŠT!**

TAUKŠT! BUM! ir UHHHH!

„Penktadienį pabėgsiu, – nusprendė Tilė tądien, kai jai sukako septyneri. – Tapsiu pirate.“ Ji buvo skaičiusi, kad piratams namų darbai neprivalomi. Jiems nereikia praustis, na, nebent įkrenta į jūrą. O visų geriausia yra tai, kad jie neatsiprašinėja, jeigu sulaužo durų staktą ar ką nors netyčia sutraiško.

Penktadienį išėjusi iš našlaičių prieglaudos Tilė apsimetė einanti į mokyklą. Tačiau nukeliavo tiesiai

į prielauką, kur ant vandens
sūpavosi daugybė laivų. Tilei patiko
jūros kvapas.

Ji išvydo didžiulį laivą, ant kurio
šono buvo užrašyta „KELTAS“.

– Jis panašus į piratų laivą, – tarė
sau. – Puiku!

Už kišenpinigius ji nusipirko
bilietą ir įsiropštė į laivą.

– Tprū! – sušuko Tilė, dabar jau
prilygstanti mokyklos autobusiukui.
Laivas, nors ir buvo didžiulis, nuo
Tilės svorio ėmė siūbuoti. Žmonės
spoksojo ir badė į ją pirštais. Keletas

jų griebė savo vaikus ir išsigandę
spruko iš kelto.

– Na, tai nelabai gražu, –
sumurmėjo Tilė. – O kaip jie jaustųsi,
jeigu aš taip vėpsočiau į juos?

Išvydus ledų vežimėlį jos veidas
nušvito.

– Nuostabu! – šūktelėjo ji. –
Paimsiu su trigubu šokoladu!

Netrukus ji laižė ir šliurpė ledus
parimusi ant laivo turėklų (tuo metu
jie buvo beveik panirę į vandenį). Bet
Tilė pernelyg mėgavosi ledais, todėl
to nepastebėjo.

– Man patinka būti pirate, –
pranešė ji kitam keleiviui.

Tik staiga garsus triukšmas
privertė ją pašokti. Pasukusi galvą
ji išvydo poną Šiukšlių ir visus savo
bendraklasius, lipančius į piratų
laivą.

– **Pamiršau!** – žioptelėjo ji. –
Šiandien mokyklos išvyka. Turiu
išlipti iš...

